

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 964/24
1.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку **против окривљеног АА**, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Васиљевића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву К бр. 3/24 од 05.07.2024. године, након седнице већа одржане у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, **дана 01. октобра 2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Васиљевића, а пресуда Вишег суда у Панчеву К бр. 3/24 од 05.07.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К бр. 3/24 од 05.07.2024. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено на задржавању у периоду од 18.10.2021. године до 19.10.2021. године, те време проведено у притвору од 23.01.2024. године, од 15,45 часова, када је окривљени лишен слободе, па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе. На основу одредби чланова 261, 264 и 266 ЗКП, окривљени АА је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала уплати износ од 10.000,00 динара, износ од 12.417,60 динара на име трошкова

истражног поступка Вишем јавном тужилаштву у Панчеву, трошкова превоза сведока ББ у висини од 14.920,00 динара и трошкова спровођења окривљеног на главни претрес у висини од 1.800,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да плати трошкове заступања оштећене ВВ путем пуномоћника, адвоката Уроша Жигића, о којима ће бити одлучено у посебном писменом отпракву решења, а окривљени је ослобођен плаћања награде и нужних издатака браниоца по службеној дужности, адвоката Мирка Васиљевића, који ће пасти на терет буџетских средстава, а о којима ће бити одлучено посебно у писменом отпракву решења.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Мирко Васиљевић, из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се жалба усвоји и првостепена пресуда преиначи тако што ће се окривљени АА ослободити кривице за кривично дело из члана 206 став 2 у вези става 1 Кривичног законика или да се, усвајањем жалбе, ожалбена пресуда укине и предмет врати на поновни поступак.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, поднеском Ктж бр. 1017/24 од 09.09.2024. године, предложио да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Васиљевића, одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 447 став 1 ЗКП, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеној жалби, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, нашао:

-жалба је неоснована.

У изјављеној жалби бранилац окривљеног АА, адвокат Мирко Васиљевић, указује да одузимање телефона оштећене од окривљеног и потписивање потврде о привремено одузетим предметима није доказ о кривици окривљеног за кривично дело које му се ставља на терет, те да је окривљени дао јасне разлоге одакле мобилни телефон у његовом поседу, да га је купио од сведока ББ, те, према тези одбране, не постоје ваљани разлози да таква одбрана не буде прихваћена. Бранилац истиче да је првостепени суд поклатио веру исказу сведока ББ, али само у делу којим се поткрепљују наводи оптужнице, премда је његов исказ у супротности са другим изведеним доказима (пре свега, са исказима других сведока – саме оштећене, сведока ГГ и ДД, као непосредних очевидаца), док у делу који није у сагласности са оптужницом првостепени суд му не поклања веру, а притом се ради о сведоку који је и те како заинтересован за исход овог кривичног поступка. У жалби се посебно наводи да су ствари оштећене побројане у потврди о привремено одузетим предметима од

18.10.2021. године и у потврди о враћеним предметима од 19.10.2021. године, одузете управо од сведока ББ, што га директно повезује са учињеним кривичним делом на штету ВВ, те је нејасно како је таквом сведоку, осуђиваном за кривична дела из имовинског криминала, првостепени суд поклатио веру, а, с друге стране, одбрани окривљеног, која је, према ставу одбране, јасна, недвосмислена и рационална, не поклања веру. Према наводима жалбе, исказ овог сведока првостепени суд прихвата некритички, а бранилац оспорава и оцену исказа сведока полицијског службеника ДД односно указује на нелогичност у његовом исказу у погледу навода зашто је сведок ББ потписао потврду о привремено одузетим предметима. Дакле, према наводима жалбе, једини доказ против окривљеног АА је реч сведока од кога су одузети предмети, док оперативна сазнања полиције које испитани службеници нису открили не могу представљати никакав доказ против окривљеног.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је, на основу изведених и правилно оцењених доказа, које је детаљно анализирао у образложењу пресуде, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнете одбране окривљеног АА, правилно и у потпуности утврдио све чињенице релевантне за пресуђење у овој кривичноправној ствари.

Дакле, првостепена пресуда је резултат свеобухватне анализе изведених доказа које је првостепени суд детаљно навео у образложењу, а посебно одбране окривљеног АА, исказа сведока ББ, оштећене, те осталих испитаних сведока, као и писаних доказа у списима.

Првостепени суд је, детаљно анализирајући одбрану окривљеног АА, како саму за себе, тако и у вези са другим доказима, а посебно са исказом сведока ББ, правилно закључио да је иста нелогична и неуверљива, што је јасно и аргументовано образложио. Када је у питању сведок ББ, исти је у свом исказу изнео детаље од значаја за расветљавање предметног кривичног дела и био доследан у својим наводима током целог поступка, као и током доказне радње суочавања са окривљеним. Наиме, према његовим наводима, окривљени је иницијатор крађа, сведок је објаснио његов предлог жаргоном “да раде торбице”, као и да свако ради за себе, а што би значило да свако присваја ствари из крађе коју је сам учинио, с тим што је “штек” за одлагање предмета који потичу из њихових крађа био заједнички. О постојању тзв. “штека” сачињен је извештај о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт бр. 450-1232/21 од 19.10.2021. године и криминалистичко-техничка фотодокументација ПУ Панчево Кт бр. 450-1232/21 од 18.10.2021. године, из које се види где су одлагани предмети из крађа у ... у ..., код вртића “...”, иза једне металне гараже, а о постојању “штека” и свему што је у њему пронађено, осим исказа сведока ББ, изјашњавали су се и полицијски службеници ЂЂ, ДД и ЕЕ. Притом, сведок ББ је потврдио да је био присутан и да је видео када, где и како је окривљени извршио кривично дело, с тим што, описујући начин на који је то окривљени извео, каже да је исти у два наврата повукао торбу, други пут мало јаче када је дошло до пада оштећене, док је у погледу ударца навео да није

видео односно да га “није ни било.”

Наиме, датум и време одигравања критичног догађаја који се ставља на терет окривљеном је 17. октобар 2021. године, око 18,45 часова, у Улици ... у ..., а истог датума, само у различитим временским интервалима, сведок ББ је извршио два кривична дела од укупно седам радњи које су ушле у састав једног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 Кривичног законика на штету других лица и правноснажно је осуђен пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 926/21 од 01.12.2021. године, правноснажном дана 13.04.2022. године. Као што правилно закључује првостепени суд, осим што су начин извршења кривичног дела које се окривљеном АА ставља на терет и за које је сведок ББ осуђен, слични (прилазак оштећеним лицима изненада, неочекивано, брзо, уз отимање торби “у трку”, те бежања са одузетим стварима) критичном приликом окривљени је извршио предметно кривично дело у... у 18,45 часова, а недуго затим у 19,30 часова у истом насељу, али две улице даље и сведок ББ на штету других лица.

Дакле, повезаност времена, места и начина одигравања ових догађаја, уз постојање заједничког “штека” за одлагање туђих одузетих предмета, говори у прилог веродостојности исказа сведока ББ о садржају њиховог договора и у складу са тим извршеним противправним активностима и не само то, већ и ко је од њих двојице извршио конкретно кривично дело, при чему је сведок, према цитираној пресуди, признао извршење кривичног дела које се њему ставља на терет односно исти ниво доследности када је реч о признању властитих радњи, сведок је показао и у погледу описа радње односно означавања окривљеног као извршиоца предметног кривичног дела. Сведок је објаснио шта је у конкретном случају представљало заједнички тзв. “штек”, иначе фиксиран криминалистичко - техничком фотодокументацијом ПУ Панчево, чије постојање, садржај и место проналаска је у поступку потврђено и исказима испитаних сведока полицијских службеника ЂЂ, ДД и ЕЕ из којих је и као најважније утврђено зашто је потврду о привремено одузетим предметима, а у којима су садржани предмети одузети од овде оштећене ВВ, потписао управо сведок ББ. Њихове исказе првостепени суд је детаљно анализирао на страни 12 у последњем ставу и страни 13, те је исте у потпуности прихватио када су питању наводи о проналаску места где су окривљени и сведок одлагали – одбацивали предмете из кривичних дела, издавању потврде о привремено одузетим предметима од окривљеног и сведока и даљем разјашњењу које се односи на то како су се предмети, власништво оштећене ВВ, нашли на списку одузетих предмета од сведока, које одузимање је потврдио и сам сведок потписом, те околности под којима је издата потврда о привременом одузимању предметног телефона у власништву исте оштећене од окривљеног. Искази именованих сведока су међусобно усаглашени, уверљиви и базирани на опису њиховог поступања у оквиру службе, поткрепљени криминалистичком фотодокументацијом и потврдама о привремено одузетим предметима од окривљеног и сведока, као и потврдама о враћеним предметима оштећеној. Првостепени суд је посебно имао у виду да је код окривљеног пронађен мобилни телефон оштећене, као највреднија ствара међу

предметима одузетим од ВВ, што одговара исказу сведока ББ да су у “штеку” остављали предмете који су преостали након извршења кривичног дела, а који им нису били потребни, који опис одговара у потпуности пронађеним предметима који су фиксирани криминалистичко - техничком фотодокументацијом (лична документа, лекови, наочаре и сл.).

Из исказа сведока оштећене ВВ произлази да иста није могла да се изјасни о учиниоцу кривичног дела зато што га није добро видела, ни његово лице, нити нешто карактеристично на њему на основу чега би могла да га препозна, али су зато из њеног исказа утврђене чињенице које су од значаја за утврђивање механизма повређивања. Наиме, навела је да је критичног дана у вечерњим часовима са супругом ишла у уобичајену шетњу по ..., те да, када су били на углу Улица ... и ..., да је супруг био два корака испред ње и у том моменту је осетила јак ударац у пределу левог рамена, није знала шта је снашло, да би након тога неко почео да јој вуче торбу са левог рамена и она је почела да пада на леву страну, када ју је та особа шутнула у леви чланак и она је пала на бетон. Пошто је на том месту где се ово десило, а ради се о близини кошаркашког игралишта, слаба осветљеност, а и особа која ју је ударила пришла јој је с леђа, она није могла да уочи о коме се ради. Након пада од изненађења, шока и бола није могла ни да погледа ко је та особа, видела је само силуету особе која је отрчала лево од ње у правцу кошаркашког игралишта. Није могла уопште да се помера, пришао јој је супруг, као и неки момак и девојка који су је преместили на клупу где је чекала полицију, враћене су све ствари које су наведене у потврди коју је потписао њен супруг. Из исказа њеног супруга, сведока ГГ произлази да је критичном приликом када су шетали, када је ВВ била који корак иза њега, само чуо како је викнула: “ГГ, ударио ме и тргнуо ми торбу”, да се окренуо и видео како ВВ лежи на стази, те да је видео неку особу како се удаљава трчећи, викао је за њим да врати торбу, међутим, он се није обазирао, покушао је да подигне супругу, али се она жалила да је боли лева рука, ухватио је за десну руку и покушао да је подигне, а она се жалила да има бол у левој нози, у пределу кука и потколенице, па су му неки мушкарац и жена помогли да је постави да седи на клупи у непосредној близини, а након тога позвана је и полиција, док из налаза и мишљења вештака др Дражена Јелаче од 16.12.2021. године, произлази да је оштећена ВВ задобила тешку телесну повреду и то прелом врата леве бутне кости која одговара паду оштећене на леви кук, директним контактирањем том регијом са подлогом, а након ударања у регију рамена. Оштећена је задобила и лаку телесну повреду у виду нагњечења левог рамена, која повреда настаје деловањем директне механичке силе слабог до средње јаког интензитета, те у конкретном случају ова повреда одговара задавању једног ударца шаком било затвореном и стиснутом у песницу, било тврдим дланским деловима отворене шаке или дејству ручке односно ремена торбе током наглог стргавања или паду и контактирању са подлогом, те су у свом укупном збиру дијагностиковане повреде код оштећене ВВ од 17.10.2021. године, квалификоване као тешка телесна повреда. Првостепени суд је узео у обзир да је сведок ББ нешто другачије описао примену силе окривљеног на оштећену, изјашњавајући се на начин да је окривљени два пута повукао торбу, други пут мало јаче и “тек тада је

госпођа пала”, а да ударца није било. Будући да је исказ оштећене потврђен налазом и мишљењем вештака медицинске струке, а делом и исказом присутног сведока супруга који се кретао мало испред оштећене, односно како наводи да је можда оштећена била који корак иза њега, он је у свом исказу посведочио о њеној прво вербалној реакцији, о томе што му је рекла шта јој се догађа. Имајући у виду да је исказ оштећене и описан начин на који је повређена, суд оценио веродостојним, исказ сведока ББ није прихваћен у делу да није било ударца, јер овакви наводи немају упориште у другим изведеним доказима и могу се сматрати настојањем овог сведока да макар у једном делу олакша процесну позицију окривљеног. Уједно, насупрот наводима жалбе, првостепени суд је детаљно оценио исказ сведока ББ, доводећи га у везу са другим изведеним доказима, те дајући јасне разлоге у ком делу не прихвата његове наводе и зашто, стога не стоји жалбени навод да исказ овог сведока првостепени суд некритички прихвата.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва законска обележја бића кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које га је и огласио кривим, што жалбеним наводима браниоца није доведено у сумњу.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, а поводом жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Васиљевића, у складу са одредбама члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилном оценом олакшавајућих околности које је утврдио на страни окривљеног – да се ради о млађој особи, оцу двоје малолетне деце и лицу без непокретне имовине, те отежавајуће околности – чињенице да је раније осуђиван такође због кривичног дела против имовине пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 515/20 од 29.09.2020. године, због кривичног дела крађа из члана 203 Кривичног законика, на условну осуду са утврђеном казном затвора у трајању од четири месеца и роком проверавања од једне године, са датумом истека 29.09.2021. године, што значи да је актуелно кривично дело извршио нешто мање од 20 дана након истека времена проверавања по претходној осуди, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од три године која је, и по налажењу другостепеног суда, с обзиром на све околности конкретног случаја, адекватна, те, самим тим, и нужна да се њоме постигне сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као изреци ове пресуде.

Записничар-судски саветник
Гордана Ивковић, с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић